

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

EVANGHELIA DUPĂ MATEI

CAPITOLUL 1

18 Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa : Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.

19 Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii ; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

20 Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis : „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.

21 Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

22 Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească ce vestise Domnul prin prorocul care zice :

23 „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-I vor pune numele Emanuel” care, tâlmăcit, înseamnă : „Dumnezeu este cu noi.”

24 Când s-a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului și a luat la el pe nevasta sa.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

25 Dar n-a cunoscut-o, până ce ea a născut un Fiu. Și el l-a pus numele Isus.

CAPITOLUL 2

1 După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din răsărit la Ierusalim 2 și au întreat :

„Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor ? Fiindcă l-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”

3 Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult ; și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el.

4 A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului și a căutat să afle de la ei unde trebuia să Se nască Hristosul. 5 „În Betleemul din Iudeea”, i-au răspuns ei ... 8 Apoi i-a trimis la Betleem și le-a zis : „Duceți-vă de cercetați cu de-amănuntul despre Prunc ...

9 După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Și iată că steaua pe care o văzuseră în răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul. 10 Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie.

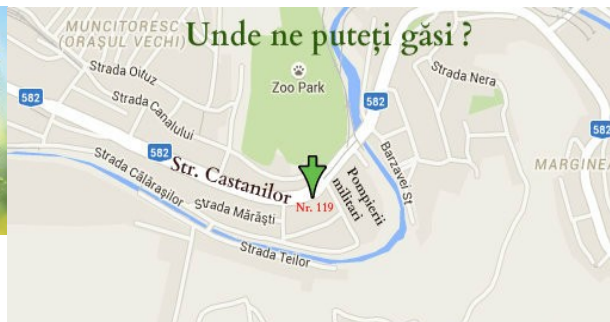
11 Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ și l-au închinat ; apoi și-au deschis vistierile și l-au adus daruri : aur, tămâie și smirnă ...

12 Când a văzut Irod că a fost înșel, a trimis să omoare pe toți copiii din Betleem și din împrejurimile lui, care erau de doi ani și mai puțin. Dar Dumnezeu a salvat pe copilul Isus și pe mama sa, pe Maria, și i-a trimis în Egipt. 13 Și a rămas acolo până ce a murit Irod. 14 Atunci a fost chemat Isus din Egipt în Nazaret. 15 Și s-a împlinit ceea ce a zis Domnul prin prorocii : „Iată, Nazaret va fi numele tău.”

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

Vă dorim sărbători binecuvântate !

Hristos S-a născut !

Nr. 303 / Duminică 22 Decembrie 2019

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

Vă dorim sărbători binecuvântate !

„... s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, l-a înfășat în scutece și l-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei”.

CHRISTOS S-A NĂSCUT !

EVANGHELIA DUPĂ LUCA 2 : 6 - 7

Editorial. Nu dăruie celorlalți după cum merită, ci după cum au nevoie !

La începutul primului război mondial, pe vârful unui munte, se afla cea mai temută închisoare. Nimeni nu reușise să evadeze vreodată de acolo.

În general, cei trimiși aici erau fie condamnați la moarte pentru crime sau jafuri deosebit de grave, fie ispășeau o pedeapsă foarte mare.

Deși era atât de bine păzită, într-o seară un criminal a scăpat. Toată noaptea gardienii l-au hăituit cu câini, însă, spre dimineață, i-au pierdut urma într-o pădure.

Fugarul, obosit după atâta goană, a văzut într-o poiană, o luminiță la fereastra unei case. Desigur că acolo putea găsi ceva de mâncare și haine. Cu disperare, a năvălit în odaia mică, unde o imagine cu totul neașteptată îl țintui în loc : o tânără femeie plângea lângă un copilăș micuț, care, de asemenea, scâncea.

Pe masa goală, un rest de lumânare lăsa în mica încăpere o lumină slabă, în care se vedea, totuși, chipul palid și slăbit al femeii.

Parcă trezit dintr-un coșmar, evadatul o îndemna pe tânăra mamă să nu se sperie, se așeză alături și o întrebă ce probleme o fac atât de nefericită. Aceasta, printre lacrimi, i-a răspuns că soțul ei a murit pe front, că nu mai are nici un ban și că, de foame și frig, copilășul s-a îmbolnăvit.

- Lasă femeie, îi spuse pușcăriașul, o să te ajut eu.

- Nu vreau să furi pentru mine și nici nu doresc să sufere cineva.

- Nu-ți face griji, nu va suferi nimeni ! - i-a răspuns omul și a luat-o pe femeie cu el. Când au ajuns împreună în fața poliției, aceasta l-a întrebat mirată :

- Ce faci ?

- Lasă, ți-am spus că n-o să sufere nimeni. Vino !

Intrând cu ea în clădirea poliției, omul s-a predat, iar când șeful poliției a venit să vadă cu ochii lui dacă pericolul pușcăriaș este, în sfârșit, prins, acesta îi spuse :

- Femeia aceasta m-a găsit în casa ei, când încercam să fur câteva și m-a adus aici. Dă-i recompensa pusă pe capul meu, o merită !

[Continuarea pe pag. 2]

NU DĂRUI CELORLALȚI DUPĂ CUM MERITĂ, CI DUPĂ CUM AU NEVOIE !

Cu lacrimi de recunoștință în ochi, femeia n-a mai spus nimic. Era o recompensă foarte mare, deoarece puțini credeau că cineva l-ar putea prinde și preda pe criminal.

Bucuros că îl avea acum prizonier, șeful poliției a plătit imediat femeii suma enormă, după care l-a trimis pe fugăr înapoi la închisoare, sub pază strictă.

După câteva zile, femeia, cerând o audiență la directorul pușcăriei, i-a povestit acestuia totul, așa cum se întâmplase cu adevărat.

Uimit de bunătatea deținutului său, cu ocazia aniversării Nașterii Domnului care se apropia, directorul l-a grațiat, căci era obiceiul ca, o dată pe an, să fie eliberat pușcăriașul care s-a purtat cel mai bine. Timpul a dovedit că omul acela se schimbase cu adevărat, căci niciodată nu a mai făcut ceva rău.

Oamenii trebuie să se ajute unii pe alții. **Nu te ajuți pe tine decât ajutându-i pe ceilalți.** Dumnezeu vede cu ce preț cauți binele altora și nu pe al tău. Dacă un asemenea om - cu lanțuri la mâini și la picioare, obosit și dornic de libertate, ce nu ducea cu sine decât o groază de păcate - a putut să o ajute pe femeia aceea, cu atât mai mult noi îi putem ajuta pe cei din jurul nostru.

Să ne rugăm la Dumnezeu să ne dea ocazii de a face bine, fiindcă binele îl putem face cu siguranță. Și nu e zi, fără să nu se ivească un asemenea prilej. Nu trebuie decât să-l vedem. **„Nu dăruie celorlalți după cum merită, ci după cum au nevoie”.** (Ioan de Kronstadt). [Sursa : internet] Apostolul Pavel spunea despre Dumnezeu că : **„El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă,** [unii oameni au crezut în Domnul Isus ca Mântuitor, dar alții abia acum sunt chemați la mântuire] **nu pentru faptele noastre, ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte de veșnicii, dar care a fost descoperit acum prin arătarea Mântuitorului nostru Hristos Isus, care a nimicit moartea și a adus la lumină viața și neputrezirea, prin Evanghelie”.**

CÂT EȘTI DE IMPORTANT PENTRU MINE !

Într-o zi, o profesoară i-a rugat pe elevii ei să scrie pe o foaie de hârtie numele tuturor elevilor din acea clasă și să lase puțin loc liber între nume.

Apoi le-a spus să se gândească și să decidă care este lucrul cel mai agreabil pe care-l pot spune despre fiecare coleg și să scrie lucrul acela în dreptul numelui respectiv. A durat o oră întreagă până au terminat toți și când au părăsit clasa, au predat foile profesoarei.

La sfârșit de săptămână, profesoara a scris fiecare nume de elev pe o foaie de hârtie și alături a trecut lista cu observațiile agreabile pe care colegii lor le notaseră pentru fiecare în parte.

Luni i-a dat fiecărui elev lista lui. După numai puțin timp toți zâbeau :

„Chiar ?” ... Se auzea șoptind : „Nici n-am știut că însemn ceva pentru cineva !” și „N-am știut că alții mă plac atât !” Acestea au fost comentariile.

După aceea nimeni n-a mai amintit de listă. Profesoara n-a știut dacă au discutat elevii între ei sau părinții, dar n-a contat.

Exercițiul își atinsese scopul. Elevii au fost fericiți cu ei înșiși și cu ceilalți.

Câțiva ani mai târziu, unul dintre elevi a căzut pe front și profesoara a mers la înmormântarea acestui elev.

Biserica era arhiplină cu prieteni. Cei care l-au iubit sau l-au cunoscut pe tânărul bărbat au trecut pe la sicriu și i-au adus ultimul omagiu.

[Continuarea pe pag. 3]

CÂT EȘTI DE IMPORTANT PENTRU MINE ! [Continuarea pe pag. 2]

Profesoara s-a dus ultima și s-a rugat lângă sicriu. În timp ce stătea acolo, unul dintre soldații care purtau sicriul i-a spus : **„Sunteți profesoara de matematică a lui Mark ?”** Ea a dat din cap afirmativ. Atunci el a spus : **„Marc vorbea foarte des despre dumneavoastră.”**

După înmormântare, cei mai mulți dintre foștii colegi de școală ai lui Marc erau adunați laolaltă. Părinții lui Mark erau și ei acolo și așteptau evident cu nerăbdare să vorbească cu profesoara.

„Vrem să vă arătăm ceva”, a spus tatăl lui Mark și a scos un portofel dintr-un buzunar. **„Aceasta s-a găsit asupra lui când a căzut în luptă. Noi credem că o veți recunoaște.”**

A scos din portofel o foaie de hârtie foarte folosită, evident împăturită, care a fost de multe ori îndoită și dezdoită.

Profesoara a știut fără să se uite că era una dintre foile pe care erau trecute lucruri agreabile pe care colegii de clasă ai lui Mark le scriseseră.

„Vrem să vă mulțumim așa de mult pentru ce ați făcut !” a spus mama lui Mark. **„După cum vedeți, Mark a prețuit foarte mult lucrul acesta.”**

Toți elevii de altădată s-au adunat în jurul profesoarei. Charlie a zâmbit puțin și a spus :

„Și eu mai am lista mea. Este în sertarul de sus al biroului meu.” Soția lui Chuck a spus : **„Chuck m-a rugat să lipesc lista în albumul nostru de nunți.”**

„Și eu o mai am pe a mea”, a spus Marilyn. **„Este în jurnalul meu.”**

Atunci Vicki, o altă colegă, a băgat mâna în calendarul ei de buzunar și a arătat celorlalți lista ei uzată și zdrențuită. **„O am mereu la mine”**, a spus Vicki și apoi și-a spus părerea : **„Cred că toți am păstrat listele.**

Profesoara a fost așa de emoționată, încât a trebuit să se așeze și să plângă. A plâns pentru Mark și pentru toți prietenii care nu-l vor mai vedea.

În viața comună cu semenii noștri uităm adesea că orice viață se va sfârși într-o zi și că nu știm când va fi această zi.

De aceea ar trebui să le spunem oamenilor pe care îi iubim și pentru care ne facem griji, că ei sunt ceva deosebit și important. Spune-le înainte să fie prea târziu !

Poți s-o faci și prin aceea că trimiți acest mesaj mai departe.

Dacă nu faci aceasta, vei fi pierdut din nou o minunată ocazie de a face ceva plăcut și frumos.

Dacă ai citit acest mesaj este tocmai pentru că cineva își face griji pentru tine și înseamnă că există cel puțin un om pentru care însemni ceva.

Dacă ești prea ocupat ca să jertfești aceste câteva minute pentru a trimite mesajul mai departe, este poate pentru prima dată că n-ai făcut nimic pentru a face o bucurie unui semen ?

Gândește-te că seceri ce ai semănat. Ce aducem în viața celorlalți, aceea se va întoarce și în viața noastră.

Această zi să fie o zi binecuvântată și exact ceva așa de deosebit cum ești tu !

[Autor necunoscut]

Domnul Isus S-a Întrupat pentru a ne duce în Cer. Fără Isus nu putem fi mântuiți. Fără Isus în lume nu este bucurie, iar omul nu este apreciat la adevărata lui valoare !

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : **„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”.** (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** **„Fiindcă plata**

Vă dorim sărbători binecuvântate ! **Hristos S-a născut !**

plata ai lui Dumnezeu este viața veșnică în